

Akárcsak a felnőttek esetében, a gyermekeknél is számos olyan tünet létezik, amely mögött komoly neurológiai betegség is húzódhat. Ma már egyre több, korábban gyógyíthatatlannak vélt betegség gyógyítható, vagy az állapot romlása a korán elkezdett kezeléssel mérsékelhető.

Csecsemő- és kisgyermekkorban kiemelten fontos az idegrendszeri problémák mielőbbi felismerése, hiszen a korai észlelés lehetőséget ad a beavatkozásra és a kóros állapot helyes útra terelésére. A leggyakoribb tünetek a kicsik fejlődésbeni elmaradása, a mozgás és beszédfejlődés késése, viselkedészavarok és magatartászavarok. Kisiskolás korban viszont intő jel lehet a hangulatingadozás, a fejfájás és a szédülés is.

Az idegrendszeri betegségek közül gyermekkorban gyakran előfordul lázgörcs, eszméletvesztés, szédülés vagy fejfájás. Ezen tünetek részletes kivizsgálása rendkívül fontos, hiszen az időben elkezdett kezeléssel a kicsik állapota jelentősen javítható. A neurológiai rendellenességek lehetnek öröklöttek, de kialakulhatnak az agy veleszületett kóros elváltozásai során, szülési komplikációk miatt, vagy születés utáni betegségek szövődményeiként is.

„Csecsemőkorban fontos a idegrendszeri problémák korai felismerése, különösen, ha a várandósság vagy a szülés alatt olyan problémák merültek fel, mint az idegi sérülés, törés, amely vákuumos vagy fogós szülésnél fordul elő. Koraszületés esetén is érdemes neurológiai vizsgálatot kérni, az esetleges rendellenességek kiszűrése érdekében, továbbá fontos a koraszülöttek mentális- és mozgásfejlődésének nyomon követése legalább 3 éves korig – mondta el Dr. Herczegfalvi Ágnes, a Czeizel Intézet gyermekneurológus szakorvosa, aki hozzátette, a leggyakoribb panaszok csecsemőkorban a fejlődésbeli elmaradásban, alvászavarban, táplálási nehézségekben, fokozott nyugtalanságban, a fejtartás, illetve a szem- és végtagmozgások rendellenességeiben érhetőek tetten.

A szakember azt is kiemelte, hogy a szülők a gyermek szokatlan viselkedésére és a különböző készségek kései elsajátítására figyelhetnek fel a leghamarabb. Ha a baba három hónapos kora után sem tudja tartani a fejét, ha nyolc hónaposan nem képes a tárgyakat megfogni és segítség nélkül néhány másodpercig ülni, illetve, ha a beszéd- és járásstanulás is sokáig késlekedik,

Érdemes szakorvoshoz fordulni, hiszen minél előbb észlelik a problémát, annál nagyobb az esély a gyógyulásra.

„Kisgyermekkorban az izomgyengeséggel járó mozgászavarok, az éjszakai felriadás és bevizelés, a magatartási problémák és az evészavarok is árulkodhatnak neurológiai rendellenességekről, míg pubertáskorban a figyelemzavar, a tanulási nehézségek, a hangulatingadozások és egyéb pszichés problémák (szorongás, depresszió, fóbiák, pánik) is utalhatnak kóros állapotra” – hangsúlyozta a szakorvos, aki szerint a nagyobb gyermekeknél a stressz nem megfelelő feldolgozása is sok pszichés betegség forrása lehet.

A gyógyítás érdekében gyakran pszichológust, logopédust vagy dietetikust is bevonnak a vizsgálatokba, a diagnózist követően pedig életvezetési tanácsokkal is ellátják a kis pácienseket és szüleiket.